



ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irómai szám: 2/1089

Érkezett: 2014. AUG 15.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére **írásbeli kérdést** kívánok benyújtani **Lázár János Miniszterelnökséget vezető Miniszter Úrhoz,**

„Tudomása szerint lesznek-e átalakítások a nyugdíj illetve a rehabilitációs igazgatás rendszerében?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

A 2010-es kormányváltást követően a Kormány sajátos keretek között, előzetes hatástanulmányok nélkül, alapjaiban alakította át a középszintű közigazgatást. Ennek keretében differenciálás nélkül, illetve igen szűk kivételekkel, integrálták a különböző szakigazgatási egységeket. Már akkor több szakember felhívta a figyelmet, hogy a központi hivatalok – a különböző elnevezéssel ellátott – szakigazgatási egységeinek a kormányhivatalokba történő integrálása feladat-ellátási, ügyviteli, és irányítási, sőt vezetési problémákhoz fog vezetni.

Különösen átgondolatlan és szinte példa nélküli volt a társadalombiztosítási (nyugdíj és egészségbiztosítási) egységes ágazati rendszer megtörése, a központi és a területi szakigazgatás, jogi, szervezeti, pénzügyi és irányítási elválasztása továbbá igazgatási, ügyviteli, informatikai alapok nélküli új, önálló szervezetek létrehozása, ráadásul kellő átmenet biztosítása nélkül.

A gyakorlatban jelentkező problémák, az ügyfelek tömeges panaszai, visszaigazolták a korábban megfogalmazott kételyeket. Ezek között is kirívóan sok – különböző okokra visszavezethető – gond volt az egészségkárosodottak ellátásaival, az orvosi és foglalkozási rehabilitációjával foglalkozó szervezeti-igazgatási rendszerrel.

Az elmúlt két évben ugyan történt előrelépés az ügyviteli feladatok ellátásában, de még mindig sok a javítani való. Most azonban azt hallani, hogy a kormány, feladva korábban politikai és szakmai elveit, indokait, amelyeket a korabeli előterjesztésekben is kiemelt, mindez "visszarendezésre" készül. Konkrétan – igaz talán csak egy szűk kör nyomására – az egészségkárosodottak ellátásait, a rehabilitációs feladatokat a nyugdíjigazgatási rendszerbe akarják integrálni. Ez – figyelembe véve a

megváltozott körülményeket – ismét több kérdést és aggályt vet fel az adott ellátások jellegére, összetettségére is tekintettel.

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Urat:

- **A kormány tervezi-e, ha igen, akkor milyen indokokra, szakmai érvekre alapozza az említett feladat- és felelősségi átrendezést? Miért változtatja meg korábban hangoztatott politikai és szakmai érveit?**
- **A tervezett átrendezés gyakorlati elismerése-e annak, hogy átgondolatlan intézkedés volt bizonyos igazgatási egységek integrálása a kormányhivatalokba, illetve hogy ellentmondásos volt az irányítási viszonyok kialakítása, amelyek kárvallottjai az ügyfelek lettek? Ha igen, várható-e egy átfogó értékelés és módosítás a központi hivatalok és a közigazgatás területi szakegységeit érintően, amelyek a kormányhivatalokban helyezkednek el?**
- **Az ügyfelek jogos sérelmeire, panaszaira továbbá a rendszerbeli (ellátási) módosítási igényekre tekintettel, amelyek alapvetően nem formai, szervezeti orvoslást igényelnek, készülnek-e szakmailag átgondolt javaslatok?**
- **A megismerhető ügyviteli statisztikai adatok, tömeges panaszok miatt, továbbá a központi szakigazgatás hiányosságai miatt terveznek-e az érintett vezetői körökben változtatást, a szakmai vezetés erősítése céljából?**

Mivel a két ágazati irányítás az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez tartozik, ám a tényleges, operatív szakigazgatás a kormányhivatalokba integrált igazgatási szervek végzik, amelyek felügyeletét pedig a Miniszterelnökséget vezető miniszter látja el, így kérdéseimet Önnek is felteszem.

Tájékoztatásul idézem Balog Zoltánnak, az emberi erőforrások miniszterének válaszát (K/899/1.):

„A középszintű közigazgatás megreformálására az MSZP által támogatott Gyurcsány Ferenc kormányzása alatt is tettek kísérleteket, melyek azonban a szükséges szakértelem és vezetési képességek híján elbuktak. Jó példa erre a kudarcos régiósítási kísérletük: a megyei közigazgatási hivatalok beolvasztásával a Gyurcsány-kormány regionális közigazgatási hivatalokat hozott létre. Ezt azonban az Alkotmánybíróság (Ab) később alkotmányellenesnek ítélte meg, és az erről szóló törvényi passzusokat megsemmisítette.

2010-től kezdve a második Orbán-kormány az ellátórendszer fókuszába a megváltozott munkaképességűek munkaerőpiacra történő visszavezetését helyezte. Az átalakítás eredményeként sokakat sikerült ismét munkához juttatni, így aktív munkavállalóként munkabérből élnek, nem passzív ellátottként rokkantsági nyugdíjból.

A Kormány folyamatosan figyelemmel kíséri az ellátórendszerek működését, és a rendelkezésre álló erőforrások optimális felhasználására koncentrálva szabályozza a végrehajtás kérdéseit. Nyilvánvaló, hogy egy bonyolult, sokszínű emberi élethelyzeteket kezelő intézményrendszer munkáját mindig felül kell vizsgálni a tapasztalatok elemzése, értékelése mellett. A Kormány

mindig az érintettek helyzetének tartós javítását figyelembe véve hozta, és hozza meg intézkedéseit.

Az ellátások folyósítása az átalakításokat követően is folyamatos volt, a képviselő úr által említett problémák egyáltalán nem voltak tömegesek, a panaszok aránya a korábbi évek szerint alakult. Ugyanakkor örülök, hogy Ön is elismeri, hogy az előző két évben már érezhet ő előrelépések történtek.”

Bízom benne, hogy kérdéseimre Öntől ennél konkrétabb és kimerítőbb válaszokat kapok.

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. augusztus 15.



Korózs Lajos
országgyűlési képviselő
(MSZP)